

عنوان مقاله:

دین، سلامت روان و احساس تنهایی بررسی نسبت میان میزان دینداری و سلامت روان با احساس تنهایی (مورد مطالعه: شهروندان
تهرانی)

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی کاربردی، دوره 26، شماره 4 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سید سعید حسینی زاده آرانی - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد جامعه شناسی، دانشگاه تهران، ایران

عبدالحسین کلانتری - دانشیار، گروه جامعه شناسی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران، ایران

خلاصه مقاله:

از جمله مسائل روانی- اجتماعی که در سال های اخیر مورد توجه بسیاری از محافل علمی قرار گرفته است، احساس تنهایی است که نمایاگر ارزیابی افراد از کیفیت نامطلوب روابط اجتماعی شان است و متغیرهایی از جمله میزان دینداری و سطح سلامت روان بر آن تاثیر می گذارند. لذا هدف از مطالعه حاضر بررسی ارتباط میان دینداری و سلامت روان با تجربه احساس تنهایی بر حسب رویکرد دورکهایم و وبر در کلانشهر تهران است. روش مورد استفاده در این پژوهش، پیمایش بوده و جامعه آماری مورد مطالعه، کلیه شهروندان 18+ سال تهرانی هستند که 524 نفر از آن ها با روش نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای انتخاب شده، توسط پرسشنامه مورد بررسی قرار گرفته و داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS مورد تحلیل قرار گرفتند. یافته ها حاکی از آن هستند که میزان دینداری اکثر شهروندان تهرانی در حد متوسط رو به بالا بوده، بالغ بر نیمی از آن ها احساس تنهایی را در حد متوسط رو به پایین تجربه کرده و اکثریت آن ها از وضعیت سلامت روان مطلوبی برخوردارند. همچنین میان میزان دینداری (0.173-) و سلامت روان (0.452-) با احساس تنهایی رابطه ای معنی دار و منفی وجود دارد و دینداری و اعتقادات مذهبی افراد تاثیر مثبتی بر سطح سلامت روان آنان بر جای می گذارد (0.117).

کلمات کلیدی:

دینداری، سلامت روان، احساس تنهایی، شهروندان تهرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1212231>

